

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

35. Evdoxiae vxoris votum de non mentiendo potest Maritus eius irritare,
nullumque declarare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Resp. 2. Ceruum ad Ismaëlem pertinere, si ita leuiter ab Esau fuit tactus, ut capti ab ipso non posset. Ita cit. Author, qui rectè ait §. illud quæsum. & l. naturalem. cit. ex communi Authorum in hunc sensum intelligi. Ratio est, quia Esau suo ictu non ita apprehendit ceruum, vt iste suam naturalem libertatem amisisse censeretur, sed hanc libertatem primùm Ismaël altero ictu abstulit, & ceruum in suam rededit potestatem. Ergo &c. Resp. 3. Si dubium sit, num ceruus primo ictu ab Esau tactus evadere potuerit, tuthis quidem esse, quod sicut Laym. l. 3. Tr. 1. e 5 num. 12, vt inter vtrumque iuxta proportionem dubij diuidatur, sed fortè non necessarium; nam si dubium inde oriatur, quod vulnerator difficulter ceruum capturus fuerit, censebitur ceruus retinuisse naturalem libertatem suam. l. naturalem. cit. adeòq; pertinere non ad Esau vulnerantem, sed ad Ismaëlem primò occupantem, vt rectè Dicastillo loc. cit. n. 331. Atque sic patet etiam ad rationem in contrarium.

XXXV. Eudoxia ob grauiissimum malum, quod leui mendacio sibi alijsque peperit, iuramento promittit DEO, nullum deinceps mendacium cuiuscunque rei causâ se facturam, quod resciens maritus eius Theodosius, ne Eudoxia nimis inde anxie reddatur, votum illud ac iuramentum irritat, nullumque declarat. Quæritur. An hoc potuerit?

Videtur non potuisse. Ita Nauarr, Azor,

Hh 4

Suarez,

Suarez, Lessius & alij plures, quos refert & sequitur Palao Tr. 15. D. 2. pun. 6. n. 2. Mouentur, quia vxor non est quoad hoc subiecta viro, neque votum istud est præjudiciale marito, cum nec usui matrimonij, nec educationi proliis, nec gubernationi domus obstat.

Resp. Theodosium votum ac iuramentum Eudoxiae suæ, stante matrimonio, de non-mentiendo emissum potuisse irritare. Ita cum aliis P. Thomas Sanchez, L. 9, de Matr. D. 3. n. 7. & D. 39. n. 4. Item L. 4 in Decal. c. 34. n. 3. Vbi grauissimè contendit, maritum omnia vota vxoris (sive sint libera, sive obligatoria) stante matrimonio edita irritare posse, quam sententiam absolutè admittit Facundez L. 2. in Decal. c. 37. n. 12. & probabilem atque in praxi tutam iudicant Palao loc. cit. Lessius L. 2. de Iustit. c. 40. dub. 15. n. 88. & alii. Probatur. Tum ex lib. Num. 30. Vbi eodem modo sacer textus loquitur de voto vxoris, ac de voto puellæ existentis in domo Patris. Tum quia Vxor subiecta est viro in omnibus, sicut Ecclesia subiecta est Christo ad Ephes. 5. Ergo omnes eius actiones viro subiectæ sunt. Tametsi igitur Maritus & Vxor pares sint quoad obligationem non-mentiendi: item quoad libertatem non petendi debitum, adeoque neuter coniugum alteri sit subiectus, at tamen subiicitur vxor Marito tanquam capiti, atque idcirco huius est, dirigere vxorem, ne imprudenter voyageat ac iuret.

Ad rationem in Contrarium dicimus, esto
materia huius ac similiūm votorum non sit
subiecta marito, est tamen voluntas vxoris
eidem subiecta, & ita Eudoxia à Theodosio
est dirigenda, ne nouis implicata obligatio-
nibus ad matrimonij onera, educationem
prolis, & familiæ gubernationem ac socialem
vitam minus inde apta reddatur.

XXXVI. **Euentius Campſor dedit Norinber-**
gæ mille florenos Euentiano Campſario, qui ſpon-
det ſolutionem Francfurti, vbi tamen nullam ha-
bet pecuniam, nec aliquem notum, qui id onus in
ſe recipiat. Campſor ergo ſuum correspondentem
ſeu Factorem ibi poſitum Campſario accommodat
eius nomine ſibi ſatisfacturum, qui ex compoſi-
to recabit, ſeu nouas litteras cambij ad primum
campſorem remittit, iubens accipere ſolutionem à
primo Campſario, quo fit, vt Euentianus ibidem
debeat ſoluere, vbi primò accepit, & quidem ge-
mina iactura duplicis cambij. Quæritur. Verum
iſtud recambium (quod aliqui recursæ vocant) ſic
licitum & iustum?

Videtur illicitum. Ita Molina de iuſt. Tr. 2.
 D. 404. Sotus de iuſt. l. 6. q. 10. art. 1. Tanner
 Tom 3. D. 4. q. 7. n. 149. Antonius Merenda Tr.
 de Camb. Nundinali. c. 2. n. 108. & præter alios
 latiffimè Paulus Comitolus in resp. moralib. l. 3.
 resp. quæſt. 15. & 16. Mouentur. Tum quia
 quandocumque ſolutio datæ pecuniæ eodem
 loco repetitur, ſignum eſt mutui. Atqui hoc